

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 3/95

Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne na neverejnom zasadnutí dňa 2. februára 1995 vo veci návrhu [REDACTED], obyvateľa [REDACTED], zastúpeného JUDr. Jánom Husárom, advokátom, Humenné, Štefánikova 17, o neplatnosť volieb v obci Vehec, ktoré sa konali dňa 18. a 19. novembra 1994 takto

r o z h o d o l :

Volebnú sťažnosť [REDACTED] z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Ústavnému súdu Slovenskej republiky bola dňa 24. 11. 1994 doručená volebná sťažnosť podpísaná piatimi kandidátmi na funkciu starostu obce Vehec, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], ktorí sa domáhali zrušenia výsledkov komunálnych volieb konaných v dňoch 18. a 19. 11. 1994 v obci Vehec, z dôvodov porušenia volebného zákona zo strany zvoleného starostu [REDACTED] a to ako vo volebnej kampani, tak aj pri príprave volieb a v samotnom priebehu volebného aktu.

V dôvodoch volebnej sťažnosti sa uvádza:

„a/ Dňa 17. 11. 1994 starosta obce Veheč [REDAKOVANÉ] v čase od 15,15 hod. do 15,30 hod. v miestnom rozhlase, po oficiálnej volebnej kampani, hrubo osočoval bývalých funkcionárov Miestneho národného výboru v obci Veheč [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], predsedu a tajomníka MNV, ako aj predsedu dedinského výboru Jednoty, spotrebného družstva, [REDAKOVANÉ], kandidátov na funkciu starostu obce Veheč.

b/ Toho istého dňa v čase od 20,00 hod. do 21,00 hod. [REDAKOVANÉ] navštívil hornú cigánsku osadu, kde rodine [REDAKOVANÉ] sľuboval odmenu 1 000 Sk a materiálnu výpomoc pri oprave ich „chatrče“, ak ho budú voliť.

c/ [REDAKOVANÉ], ako starosta obce zodpovedný za zvolanie prvého zasadnutia okrskovej volebnej komisie, porušil časový harmonogram prípravy volieb, keďže komisiu nezvolal do 5. 11. 1994, ale 7. 11. 1994, pričom komisia nebola úplná. Medzi členov komisie pozval aj [REDAKOVANÉ], ktorý nebol členom komisie. Tento v čase konania volieb sa zdržiaval vo volebnej miestnosti za stolom s ostatnými členmi komisie a za plentou robil úpravy volebných lístkov občanom - rómom. Túto činnosť vykonával až do 11,00 hod. dňa 19. 11. 1994, kedy volič [REDAKOVANÉ] podal proti tomu sťažnosť na Okresnú volebnú komisiu vo Vranove nad Topľou. Dvaja členovia tejto komisie vykázali potom [REDAKOVANÉ] z volebnej miestnosti. Zápis z toho nebol urobený. Podľa sťažovateľov [REDAKOVANÉ] si úmyselne nasadil človeka do volebnej komisie na presadzovanie vlastných záujmov.

d/ Hoci nebol dôvod prenášať volebnú urnu po prvom dni volieb do inej miestnosti, z nepochopiteľných dôvodov bola urna prenesená do kancelárie vedúceho obecného podniku, z prízemia na poschodie.

e/ [REDAKOVANÉ] dodatočne rozšíril volebnú sťažnosť voči okrskovej volebnej komisii za nesprávne zaregistrovanie troch kandidátov do obecného zastupiteľstva, ktorí údajne nedali súhlas k registrácii. Vo voľbách však neboli zvolení.“

Sťažovateľ [REDAKOVANÉ] ešte pred predbežným prerokovaním sťažnosti, v doplňujúcom písomnom podaní z 8. 12. 1994, uviedol výroky [REDAKOVANÉ], ktoré mal predniesť v miestnom rozhlase v obci Vechec dňa 17. 11. 1994 na adresu bývalých funkcionárov Miestneho národného výboru vo Vechci, na kandidátov na starostu obce a uviedol aj § 63 ods. 1 písm. a/ zákona č. 38/1993 Z. z., na základe ktorého žiada vyhlásiť neplatnosť volieb v obci Vechec konaných dňa 18. a 19. 11. 1994. K tomuto podaniu pripojil písomné prehlásenie občanov – voličov zo 7. 12. 1994.

Ústavný súd Slovenskej republiky na predbežnom prerokovaní veci dňa 11. 1. 1995 zistil, že návrh sťažovateľa na začatie konania o volebnej sťažnosti obsahuje všetky zákonom ustanovené náležitosti podľa 20 a 60 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov.

Zo sťažovateľov bol oprávnený na podanie návrhu len [REDAKOVANÉ], ktorý jediný zo všetkých sťažovateľov získal vo voľbách viac ako 10 % voličov (§ 63 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z.).

K volebnej sťažnosti [REDAKOVANÉ] sa písomne vyjadril [REDAKOVANÉ] dňa 5. 12. 1994 a k vyjadreniu pripojil písomné prehlásenie [REDAKOVANÉ] z 5. 12. 1994. Poprel všetky tvrdenia, že v súvislosti s voľbami porušil volebný zákon. V miestnom rozhlase dňa 17. 11. 1994 neosočoval bývalých funkcionárov MNV vo Vechci. Za osočovanie sťažovateľ zrejme považuje vyhodnotenie činnosti obecného zastupiteľstva a vlastnej osoby za uplynulé volebné obdobie, ktoré zverejnil v miestnom rozhlase nie 17. 11. 1994, ale 11. a 14. 11. 1994. Dňa 17. 11. 1994 len informoval občanov o čase, mieste a spôsobe volieb. Je pravda, že 17. 11. 1994 bol v hornej rómskej osade. Zabezpečoval tam deratizáciu, ktorú nariadila hygienická stanica vo Vranove nad Topľou. V osade sa rozmnožili potkany. Priniesol im otravu na ničenie potkanov. Miestni občania pri tejto príležitosti mu povedali, že im [REDAKOVANÉ], za podporu vo voľbách, sľuboval dať potraviny, alkohol, šatstvo. Ďalší sťažovateľ, [REDAKOVANÉ], dal týmto občanom alkohol a slaninu a sťažovateľ [REDAKOVANÉ] im opravoval bezplatne autá.

Keďže v tvrdeniach účastníkov konania boli diametrálne rozdiely a rovnako aj dve písomné prehlásenia tej istej osoby [REDACTED] si odporovali, ústavný súd vykonal dokazovanie na zistenie skutočného stavu, výsluchom účastníkov konania, svedkov, zápisnicami okrskovej volebnej komisie vo Vechci, písomnými prehláseniami [REDACTED] z 5. 12. 1994 a zo 7. 11. 1994. Svedkov navrhol sťažovateľ.

Účastníci konania pri svojom výsluchu zotrúvali na svojich tvrdeniach uvedených v písomných podaniach.

K bodu a/, c/ volebnej sťažnosti vypovedal svedok [REDACTED]. Uviedol, že bol v dňoch 18. a 19. 11. 1994 vo volebnej miestnosti obce Vechec, kde so súhlasom predsedu okrskovej volebnej komisie pomáhal pri volebnom akte občanom - rómom, (sám je tak isto róm), ktorí nevedia čítať a písať, a to na základe ich požiadania. [REDACTED] ho nepožiadala, aby v jeho záujme niečo pri voľbách vykonal. Počul prejav [REDACTED] dňa 17. 11. 1994, ktorý odznel v miestnom rozhlase vo Vechci. Prejav bol krátky. [REDACTED] hovoril, že sa budú konať voľby. Potvrdil aj to, že im [REDACTED] v stredu alebo vo štvrtok priniesol do osady otravu na potkany.

Svedok [REDACTED], z podnetu ktorého bol [REDACTED] vykázaný z volebnej miestnosti dňa 19. 11. 1994 dvoma členmi Okresnej volebnej komisie, uviedol, že videl, [REDACTED] krúžkovať na volebnom lístku občianke [REDACTED]. Preto podal sťažnosť. Asi tri alebo štyri dni pred voľbami počul v miestnom rozhlase v obci Vechec hovoriť [REDACTED]. [REDACTED] o nejakom manku, ktoré mal mať [REDACTED] a [REDACTED]. Na obsah prejavu sa však nepamätá.

Ďalší svedkovia, predseda okrskovej volebnej komisie [REDACTED], členka [REDACTED] a [REDACTED], mali objasniť okolnosti okolo prípravy a samotného aktu volieb, konaných dňa 18. a 19. 11. 1994 v obci Vechec. Všetci zhodne uviedli, že voľby prebehli normálne. Bola riešená len jedna volebná sťažnosť od pána [REDACTED] na [REDACTED], pre úpravu volebného lístku inej občianke. [REDACTED] mal súhlas od

predsedu okrskovej volebnej komisie, aby pomáhal občanom - rómom, ktorí nevedia čítať a písať, na ich požiadanie, pri úprave volebného lístku. Inak sa menovaný nezúčastňoval zasadnutí okrskovej volebnej komisie. Počas volieb sa nikto nest'azoval, že bol navrhnutý za kandidáta na poslanca do obecného zastupiteľstva, pretože nedal k tomu súhlas. Svedok [REDACTED] okrem toho uviedol, že [REDACTED] chodil s rómskymi občanmi aj za plentu. Komisia proti tomu nemala námietky. K prejavu [REDACTED] uviedol, že tento počul asi týždeň pred voľbami a potom aj 17. 11. 1994. Pamätal si, že [REDACTED] v prejave ohováral pána [REDACTED]. Spomínal, že [REDACTED] pri predchádzajúcich voľbách nechcel odovzdať úrad. O premiestnení volebnej urny po prvom dni volieb rozhodol predseda okrskovej volebnej komisie. Bola premiestnená do miestnosti, ktorá je zamrežovaná.

K prítomnosti [REDACTED] vo volebnej miestnosti počas volieb a k preneseniu urny, sa písomne vyjadrila okrsková volebná komisia dňa 1. 12. 1994, ktoré súd cituje v plnom znení:

„Prvé zasadnutie komisie sa konalo 7. 11. 1994. [REDACTED] nebol členom komisie, ani nebol poverený nikým, ale na požiadanie starších rómskych občanov, ktorí nevedia čítať a písať, im vysvetlil spôsob hlasovania. Tak isto aj v predchádzajúcich voľbách bola urna zapečatená a prenesená za prítomnosti všetkých členov komisie na bezpečné miesto v tej istej budove. Miestnosť, v ktorej sa urna nachádzala, bola zapečatená.“

K bodu b/ volebnej s'ťažnosti boli vypočutí svedkovia [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], občania - rómovia. Svedkyňa [REDACTED] potvrdila, že [REDACTED] bol vo štvrtok pred voľbami asi medzi 20,00 hod. a 21,00 hod. u nej v „chyžke“, kde v prítomnosti švagra [REDACTED] a [REDACTED] jej sľúbil dať okná a vápno na opravu domu. Pri tomto stretnutí jej povedal, aké číslo má voliť vo voľbách. Konkrétne označil číslo 2. Je pravda, že podpísala dve čestné prehlásenia, [REDACTED] dňa 5. 12. 1994 a [REDACTED] dňa 7. 12. 1994. [REDACTED] pred podpisom, hoci nevie čítať a písať (vie sa podpísať), jej prehlásenie neprečítal. Tvrdila, že obsah prehlásenia nepoznala. Prehlásenie, ktoré podpísala [REDACTED], jej prečítal syn [REDACTED]. K

peniazom, ktoré jej dal [REDACTED], a to raz 100 Sk a raz 50 Sk po voľbách, uviedla, že išlo o pôžičku.

Keďže prehlásenia [REDACTED] si odporovali, kvôli porovnaniu ústavný súd ich uvádza v plnom znení.

Prehlásenie z 5. 12. 1994 dané [REDACTED]:

„Ja dole podpísaná [REDACTED] týmto prehlasujem, že nie je pravda, žeby som dostala prísľub od [REDACTED], že ak ho budem voliť ja a aj moja rodina, že mi dá 1 000 Sk a nejaké dvere. Toto tvrdenie pokladám za podvod a prehlasujem, že také návrhy som dostala od pána [REDACTED].“

Prehlásenie zo 7. 12. 1994 dané [REDACTED]:

„Ja [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED], prehlasujem, že som po voľbách navštívila p. [REDACTED] na obecnom úrade a žiadala som od neho sľúbených 1 000 Sk. Ten ma z kancelárie vykázal a dal mi iba 100 Sk, neskoršie 50 Sk. Taktiež som požiadala p. [REDACTED], aby mi dal také dvere, aké dal [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED].“

Obdobné prehlásenie na tom istom papieri dali [REDACTED], syn [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED].

Svedok [REDACTED], ktorý spolu s [REDACTED] podpísal [REDACTED] prehlásenie dňa 7. 12. 1994 uviedol, že mu [REDACTED] v októbri 1994 sľúbil prihlásiť ho na trvalý pobyt v obci, ak ho bude voliť. Pri sľube, ktorý dal [REDACTED] svedkyni [REDACTED], bol prítomný aj svedok [REDACTED]. Nepočul však od [REDACTED] spomínať voľby. Potvrdil, že im [REDACTED] priniesol otravu na potkany.

[REDACTED] k výpovedi svedka [REDACTED] uviedol, že svedok tak svedčí preto, lebo jeho manželka je zamestnaná u pána [REDACTED] ako predavačka a k výpovedi svedka [REDACTED] mal zasa takú pripomienku, že [REDACTED], ako obchodník, zásobuje rôznym tovarom

občanov hornej rómskej osady a svedok mu pritom pomáha. [REDAKOVANÉ] túto skutočnosť nepoprel.

Z pripojeného písomného prejavu [REDAKOVANÉ], ktorý mal odznieť pred voľbami v miestnom rozhlase v obci Vehec, ústavný súd zistil, že v ňom starosta [REDAKOVANÉ] hodnotil činnosť obecného zastupiteľstva v uplynulom volebnom období, a to, čo sám vykonal. Hovoril tiež o problémoch, s ktorými sa stretával. Poukázal na rôzne akcie, ktoré sa podarilo za jeho pôsobenia ukončiť.

Zo zápisnice okrskovej volebnej komisie o hlasovaní vo voľbách do obecného zastupiteľstva a voľbách starostu obce Vehec dňa 18. a 19. 11. 1994 ústavný súd zistil, že [REDAKOVANÉ] získal 476 platných hlasov voličov z počtu 871 platných hlasov. Protikandidát [REDAKOVANÉ] získal 128 platných hlasov voličov. Ostatní protikandidáti nezískali potrebných 10 % platných hlasov voličov (§ 59 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z.).

Ústavný súd vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo, a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 Občianskeho súdneho poriadku). V petite volebnej sťažnosti sťažovateľ žiadal, aby výsledky komunálnych volieb v obci Vehec ústavný súd zrušil a boli vypísané nové voľby. To nasvedčuje na požiadavku vyhlásiť voľby za neplatné v zmysle § 63 ods. 1 písm. a/ zákona č. 38/1993 Z. z.. Naproti tomu z dôvodov volebnej sťažnosti sa skôr zdá, že sťažovateľ napáda iba tú časť volieb, ktorá sa týka voľby starostu. Z námietky smerujúcej na účinkovanie [REDAKOVANÉ] pri hlasovaní negramotných rómskych občanov by sa dal vyvodit' záver, že sťažovateľ namieta neplatnosť celých volieb. Preto súd žiadal sťažovateľa túto nepresnosť doplniť novým vyjadrením. Vyzval ho, aby presne uviedol, ktorý z dôvodov § 63 zákona č. 38/1993 Z. z. uplatňuje. Novým podaním z 8. 12. 1994 uviedol, že žiada vyhlásiť voľby v obci Vehec za neplatné podľa § 63 ods. 1 písm. a/ zákona č. 38/1993 Z. z..

Ústavný súd sa zaoberal meritórnymi argumentami sťažnosti, so zreteľom na výpovede jednotlivých svedkov, účastníkov konania, i so zreteľom na listinné dôkazy.

Pokiaľ ide o zvolanie okrskovej volebnej komisie miesto 5. 11. 1994 až 7. 11. 1994, podľa názoru ústavného súdu nemalo to za následok spochybnenie zákonnosti volieb. Lehoty, ktoré ustanovuje § 15 zákona č. 346/1990 Zb. slúžia k tomu, aby bol dostatok času na prípravu volieb zo strany volebnej komisie a starostu obce. To zrejme bolo vykonané, pretože sťažovateľ spochybňujúce argumenty ústavnému súdu neponúkol.

Určité pochybnosti sťažovateľ vniesol ohľadne troch kandidátov do obecného zastupiteľstva, ktorí údajne nedali súhlas ku kandidovaniu a napriek tomu sa dostali na volebnú listinu. Vo voľbách však neuspeli. Podľa názoru ústavného súdu tvrdenie o porušení volebného zákona javí sa účelové. Keď kandidáti nechceli kandidovať, zákon im umožňoval, podľa § 19 ods. 1 zákona č. 346/1990 Zb., vzdať sa kandidatúry. Čakať na výsledok volieb a až po prípadnom neúspechu vzniesť námietku nezákonnosti volieb, možno považovať aj za akúsi vypočítavosť. Navyiac, aj keď by ústavný súd zistil takéto pochybenie, samo osebe by nemohlo ovplyvniť výsledok volieb starostu obce. Z obsahu podania je zrejmé, že sťažovateľovi ide o miesto starostu. Snaha sťažovateľa je dokázať, že voľby sú neplatné, na základe argumentov, ktoré uviedol vo svojich podaniach. Dodatočne navrhol ďalšie dokazovanie výsluchom svedkov. Ústavný súd je však toho názoru, že výsluch ďalších svedkov, vzhľadom na rozloženie voličskej základne, v ktorej má starosta [REDACTED] podporu viac ako polovice oprávnených voličov, kým sťažovateľ len niečo vyše 10 % oprávnených voličov, by nepriniesol zmenu v doteraz zistenom skutkovom stave. Svedkovia, ktorých by navrhol [REDACTED], by pravdepodobne, vzhľadom na sympatie, ktoré mu prejavili odovzdaním svojho hlasu vo voľbách, nesvedčili proti nemu. Nakoniec ani vypočutí svedkovia navrhnutí [REDACTED] nevyvrátili obranu [REDACTED].

Ústavný súd na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenie § 32 zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že volič, ktorý nemôže sám upraviť hlasovací lístok pre telesnú vadu, alebo preto, že nemôže čítať a písať, má právo vziať so sebou do priestoru určeného na úpravu hlasovacích lístkov iného voliča, aby za neho hlasovací lístok podľa jeho pokynov upravil a vložil do obálky. Z doslovného znenia tohto zákonného ustanovenia ústavný súd vyvodil záver, že

██████████ mohol negramotným občanom - voličom - rómom poskytovať pomoc pri volebnom akte.

K premiestneniu volebnej urny po prvom dni volieb ústavný súd poukazuje na ustanovenie § 28 ods. 3 zákona č. 346/1990 Zb.. Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak sa konajú voľby v dvoch dňoch, zabezpečí predseda okrskovej volebnej komisie, aby po skončení prvého dňa bola volebná schránka a prenosná volebná schránka zapečatená tak, aby sa znemožnilo vkladať do nich hlasovacie lístky a spolu s ostatnými volebnými spismi ich uloží na bezpečné miesto. Svedkovia ██████████ a ██████████, členovia volebnej komisie, potvrdili, že premiestnenie urny po prvom dni volieb do inej miestnosti bolo vykonané z bezpečnostných dôvodov, do zamrežovanej miestnosti. Svedčí o tom aj zápisnica okrskovej volebnej komisie z 1. 12. 1994. Teda argument sťažovateľa o porušení volebného zákona premiestnením volebnej urny nemá právne opodstatnenie. Sama táto skutočnosť sotva mohla ovplyvniť výsledky volieb, najmä keď ničím sťažovateľ nepreukázal, že došlo k zásahu do volebnej urny.

Určité pochybnosti o zákonnosti postupu ██████████ v rámci volebnej agitácie vnáša jeho prejav, ktorý predniesol v miestnom rozhlase v obci Vehec; podľa jeho tvrdenia v dňoch 11. a 14. 11. 1994 a podľa sťažovateľa dňa 17. 11. 1994, teda v čase, keď ustanovenie § 30 zákona č. 346/1990 Zb. už zakazuje volebnú agitáciu. Podľa tohto ustanovenia 48 hodín pred začatím volieb a v deň volieb je neprípustná volebná agitácia pre kandidujúce politické strany a pre nezávislých kandidátov slovom, písmom, zvukom i obrazom v štátnych a miestnych oznamovacích prostriedkoch, v budovách, kde sídlia okrskové volebné komisie a v ich bezprostrednom okolí. Niektorí svedkovia tvrdili, že prejav ██████████ odznel 17. 11. 1994 ██████████. Iný svedok udáva, že prejav odznel 3 - 4 dni pred voľbami ██████████. Väčšina svedkov ho nepočula. Tí, čo ho počuli, ho rôzne reprodukovali. Svedok ██████████ uviedol, že ██████████ hovoril dňa 17. 11. 1994 len o konaní volieb. Zaujímavá je v tomto ohľade výpoveď svedka ██████████, ktorý inak vypovedal v prospech ██████████. Tento tvrdil, že počul prejav ██████████ 3 - 4 dni pred voľbami, pričom citoval výroky ██████████, ktoré sa v jeho prejave nenachádzajú. Z výpovedí svedkov sa nedá preto jednoznačne určiť, kedy vlastne ██████████ hovoril v miestnom rozhlase. Zrejme aj ďalšie svedecké výpovede, pokiaľ by ústavný súd pripustil ďalšie dokazovanie, vzhľadom

na rozloženie voličskej základne, by neprinieslo významnejšiu zmenu v zistenom skutkovom stave.

Prítomnosť [REDAKOVANÉ] deň pred voľbami v hornej rómskej osade nemožno podľa názoru ústavného súdu považovať za volebnú agitáciu, s poukazom na ustanovenie § 30 ods. 4 zákona č. 346/1990 Zb.. Navyiac sú tu isté pochybnosti o vierohodnosti svedeckých výpovedí svedkov z rodiny [REDAKOVANÉ], najmä [REDAKOVANÉ]. Výpovede svedkov, ktorých si navrhol [REDAKOVANÉ], mohli byť ovplyvnené určitou odkázanosťou sociálne slabých a nezamestnaných občanov na obchodníkovi [REDAKOVANÉ]. Aj keď sa to doteraz nepreukázalo (dokazovanie v tomto smere ústavný súd nepovažoval za potrebné vykonať), sú tu určité náznaky vzťahovej previazanosti svedkov so sťažovateľom. Napríklad manželka svedka [REDAKOVANÉ] je predavačkou u [REDAKOVANÉ], svedok [REDAKOVANÉ] poskytuje pomoc [REDAKOVANÉ] pri zásobovaní občanov z hornej rómskej osady.

Na tomto základe ústavný súd nadobudol presvedčenie, že zo strany [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] nedošlo k porušeniu volebného zákona v spojitosti s prípravou volieb, s volebnou kampaňou, i v spojitosti s volebným aktom. V rámci vykonaného dokazovania ústavný súd nezistil, žeby bol [REDAKOVANÉ] nasadil do volebnej komisie [REDAKOVANÉ], aby konal v jeho záujme, najmä pri volebnom akte rómskych občanov. Rovnako návštevu hornej rómskej osady v predvečer volieb starostu [REDAKOVANÉ] nie je možné hodnotiť ako volebnú agitáciu podľa 30 zákona č. 346/1990 Zb.. Prejav [REDAKOVANÉ] v miestnom rozhlase je rôzne reprodukováný svedkami a sporné bolo i to, kedy vlastne odznel. Skôr by sa dalo veriť svedkovi [REDAKOVANÉ], ktorý udával, že prejav odznel 3 - 4 dni pred voľbami.

Ani ďalšie námietky proti postupu volebnej komisie, či už pri príprave volieb alebo aj pri samotných voľbách, nemali právne opodstatnenie. Preto ústavný súd návrh sťažovateľa vyhlásiť voľby v obci Večec dňa 18. a 19. 11. 1994 za neplatné zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Košiciach dňa 2. februára 1995

